

Keila SOS Lasteküla

teataja

Detsember

2 • 2008

SOS Lastekülade töötamise

põhimõtted:

- Ühised põhimõtted kogu maailmas, Lastekülased on kokku 132 riigis.
- 57 aastat rahvusvahelist kogemust.
- SOS Lastekülade rahvusvaheline organisatsioon oli 2000.a. Nobeli preemia kandidaat ja 2002.a. Conrad Hilton'i kõige humanitaarsema organisatsiooni auhinna laureaat.
- Lähtutakse iga maa kultuurilistest ja religioossetest tõekspidamistest.
- Nii riigisisene kui -väline tegevuskontroll.
- Pakume pikaajalist peres hooldust vanemliku hoolitsuseta jäänud lastele.
- Tugineme laste hoolekande töös peremudelile - lapsed elavad peredena SOS ema hoole all.
- Bioloogilised õed ja vennad saavad koos kasvada.
- Eesmärk on laste ettevalmistamine iseseisvaks toimetulekuks täiskasvanuna.

I etapp: Keila SOS Lasteküla

- Lastekülas elab 12 peret, igas peres 5-6 last.
- SOS-emale (kes on lapse kõrval 24 tundi ööpäevas) on toeks lasteküla personal: ema asendaja (tädi), külajuhataja, meeskasvatatajad, psühholoog jt
- Iga lapsele on koostatud individuaalne arengukava.
- Täna elab Lastekülas 65 last.

SOS Lasteküla TEATAJA Ilmub 3 korda aastas

Väljaandja
SOS Lasteküla Eesti Ühing
Haigru 8, 10615, Tallinn

Vastutav toimetaja
Anne-Mai Kaarma
tel 656 6959
annemai@sos-lastekyla.ee

Kujundus
Raul Ruut
Trükk
PajoTrükikoda

II etapp: Keila või Tallinna SOS

Noortekodu

- Lasteküla perioodile järgnev etapp. Kestab 3-4 aastat.
- Noored vanuses 16-20 eluaastat vastavalt arengutasemele.
- Peamine suund – rohkem iseseisvust ja isiklikku vastutust oma igapäevase elu korraldamisel, võimetele vastava hariduse omandamine.
- Peamine eesmärk on noore ettevalmistamine iseseisvaks eluks.
- Kahes SOS Noortekodus elab kokku 25 noort.

III etapp: Toetatud pooliseseisev elamine

- Noortekodule järgnev etapp, noore otsene juhendaja on endiselt Noortekodu usalduskasvatataja.
- Põhieesmärgiks on saavutada noore täielik iseseisvus, noor peab olema suuteline leidma endale eluaseme ning ennast ise majandama.
- Noort toetatakse rahaliselt elukoha üürimisel või ostmisel.
- Etapp kestab 3 aastat. Noor saab iseseisvaks 22-23 aastasel.

IV etapp: Järelhooldus

- Järelhoolduse eesmärgiks on jätkata noore täiskasvanu arengu jälgimist, andes talle abi äärmisel vajadusel, mis ei ole aga enam pidev hooldus ega toetus.
- Noorega ei ole enam plaanipäraseid kontakte, suhtlemine toimub näiteks tähtpäevadel, kokkutulekul, SOS-ema juures külas käies jne.

Every child belongs to a family - What SOS Children's Villages stands for

Ever since it was founded by Hermann Gmeiner in 1949, "SOS Children's Villages" has provided a new home for children who have been unable to grow up with their parents. "SOS Children's Villages" mission has four main cornerstones: every child needs a mother and should grow up with siblings in his or her own house within a village community.

Today there are over 450 SOS Children's Villages around the world in 132 countries. The mother in an SOS Children's Village is the head of the family, like many mothers are on every continent. She develops a close relationship with every one of her children. Siblings are always kept together. Every child in an SOS Children's Village receives adequate schooling. The child should be able to recognize and develop his or her own

interests and abilities. The SOS Children's Village accompanies its young people on their path to self-reliance, helps them find a vocation and take the first steps into adult life.

SOS Children's Village Estonia was founded in 1995 and its activities are based on government support and donations from individuals and organisations.

SOS Children's Village Estonia coordinates work in:

- 1) Keila SOS Children's Village (65 children),
- 2) Keila SOS H. Gmeiner Kindergarden and Elementary School (both for SOS kids and neighbourhood kids)
- 3) SOS Youth Facility in Tallinn (10 children)
- 4) SOS Youth Facility in Keila (15 children)
- 5) Family Strengthening programme in Estonia

See on tõsi. On vast ajad!?

Igaüks meist mõtleb omamoodi. Suured suurt moodi ja väikesed väikest moodi. Või oli see vastupidi. Pigem ikka vastupidi, sest suured takerduvad enamasti väikestesse asjadesse samal ajal kui väikesed ennast väikestes asjadest häirida ei lase. Nemad lasevad oma lapselikel fantaasiatel suurelt lennata. Miks peaksidki nad tähele panema maailm võitlust finantskriisiga või meeletuid terrorirünnakuid metroodes või linnatänavail.

Lastele on tähtis elada oma lapsepõlves koos oma unistuste, armastuse ja mängudega. Ideaalis peaks lapse kasvamise aeg olema püha. See ei kordu ju kunagi. Ja inimesed kelle lapsepõlv jääb poolikuks või mida segavad suured probleemid, ma ei pea siin silmas sõdu ja maavärinad vaid näiteks vanemate puudumine lapse jaoks, ei saa ennast kunagi tunda suureks kasvades õnnelikuna. Seda mis on jäänud tegemata ei saa pärast samamoodi järgi teha. See on aja, pigem hetke, küsimus ja elu elamise edasi lükkamine ei tee meist kedagi kunagi õnnelikuks. Ometi me seda ei usu. Paljud meist elavad õnneliku homse nimel. Näiteks töötades 12 tundi päevas, et teenida oma igapäevast leiba ja rohkemgi veel. Kas tõesti oleme me kuulda võtnud Anton Hansen Tammsaaret „Tee tööd, siis tuleb armastus“. 21 sajandil - ei usu. Kas just nüüd tuleb meil valada higi, verd ja pisaraid? Vähemalt pereväärtuste kasvatamisel on vastus jah. Täna olukorra taustal oleks meile hea tulemus see, kui aasta pärast ei oleks suurenenud nende perede hulk, kes

oma lapsest loobuvad. Täna sel päeval ei ole paljud peresuhted loodud kiindumus – vaid pigem pinnapealsetele suhetele ja selle tulemusena ei ole kasvanud perede väärtushinnangud sellisteks mis aitaksid peredel raskeid aegu üle elada. Sellises olukorras ei tohi olla kannatajaks pere kõige nõrgem – laps.

Ajakirjandusest selgub, et asenduskohtadesse jõuab üha vähem lapsi, aga üha rohkem kuuleme me Eestimaal lugusid laste väärkohtlemisest, mis kuhugi bürokraatiamasinasse sumbuvad. Statistiliselt on tulemused loomulikult head. Kuid astudes läbi mõnest endisest kolhoosikeskusest (rääkimata meie pealinna mõnest piirkonnast) ei usuks, et Eesti Vabariik on ka sinna kohale jõudnud. Ikka vaatavad lagunened majadest välja säravad lapsesilmad, kes arvavad, et selline nende elu olema peabki. Niisugust kontrasti väike Eesti ei vaja. Või siis, annan lapsele 300 krooni ja tõmban ise 3 kuuks Soome tööle. Tsau, näeme siis kui suure rahaga tagasi tulen. Ups, I did it again. Kindlasti on bioloogilised vanemad lapsele parimad vanemad või siiski...

Miks ootavad mitu teismelist lasteküla poissi oma bioloogilist ema, kes oma eluga hakkama saab, et ema nad endaga kaasa võtaks ja koju viiks, aga seda ei juhtu. Ei juhtunud eelmisel ega ka sellel aastal. Ja kas teame meie, mis valitseb lapse hinges, siis, kui kõige lähedasemad ei hooli nende tunnetest ja tegemistest? Ei tea, kuigi arvame teadvat.

Väikene inimene ootab jõuluajal päkapikku. Isa koju jõudmisele võivad vähesed lootada. Päkapikk käib detsembris sagedamini. Ühes Eestimaa koolis tehti hiljuti küsitlus. 81% lastest vastas, et neil ei ole isa. Neil on ema ja seegi on enamuse ajast tööl. Selle taustal võime meie öelda, et meie lasteküla lastel on vedanud, sest olgugi ainult ema, on ta 100% laste jaoks. Vaatamata eelöeldule, ärge arvake, et lasteküla on parim kasvamise koht. Kindlasti mitte, parem on ikka oma kodu – ema, isa ning õdede ja vendadega.

See oli tõsine jutt. Võib olla ei sobigi jõuludega, aga eks lähe ju eestlane Jõululaupäeval kirkusse, olgu siis või paganana, õnnistust saama. Olgu see või ainus kord aastas. Ja seal ütleb pastor kantslist vana ja kulunud mõtte: „...Armsad inimesed, mõelge kõigi oma lähedaste peale ja tehke seda iga päev, sest vaid Kõigeväeline teab mil need päevad teie jaoks otsa saavad ja teid ära kutsutakse“. Kas me sellest õpime? Aasta kihutab kui kiirrong ja vaevalt on paljudel meist rääkida suurepäraseid lugusid sellest kui palju rohkem aega me pühendasime oma perele ja lähedastele lõppeval aastal. Ja siis on juba uued

jõulud. Ikka kiirus, kiirus ei muud.

Mul on hea meel, et selle kiiruse taustal on paljud tublid inimesed ulatanud käe meie organisatsioonile. Leidnud aega nõu ja jõuga mõelda kaasa meie tegemistele. Ja meiega koos tehtud tegemised ei ole olnud asjata, sest meil on palju toredaid lapsi kelle üle oleks õnnelik iga isa ja ema. Meil on Katriin ja Merilin kelle laulud ja pillilood on puudutanud kuulajate hinge, meil on Evely kes mängib jalgpalli riigi noortekoondises, meil on Anneli, Sander, Marcus, Merilin ja Kersti, kes erinevates Eestimaa ja Euroopa kõrgkoolides oma haridusteed jätkavad. Ja veel palju tüdrukuid ja poisse nende õnnestumistega.

Hea lasteküla sõber! Tea, et Sa oled sellel aastal korda saatnud suure heateo. Sa oled aidanud üles kasvatada mitmeid Eestimaa lapsi, kes mingisugustel põhjustel pole saanud kasvada oma vanemate juures.

Täna Sind selle eest ja ära unusta oma lähedast kallistada, sest kui Sinu ja Sinu perel läheb hästi, oleme ka meie õnnelikud.

*Kaunist Jõuluaega Sinu koju
Margus Oro
Tegevdirektor
SOS Lasteküla Eesti Ühing*

SOS Lasteküla laiendamine Eestis!

20. detsembril 2007. aastal tehti otsus eraldada 514 640 EUR SOS Lasteküla laiendamiseks Eestis. Projekti jaoks saadi vahendid Norra ja Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) riikide finantsmehhanismide üksikprojektide taotlusvoorst. Kolm Euroopa Liitu mittekuuluvat riiki: Norra, Island ja Liechtenstein toetavad Norra ja Euroopa majanduspiirkonna finantsmehhanismide kaudu 13 Euroopa

Liidu liikmesriiki. Toetamise eesmärgiks on investeringu- ja arendusprojektide rahastamise kaudu kaasa aidata sotsiaalsete ja majanduslike erinevuste vähendamisele laienuud Euroopa majanduspiirkonnas. Uus, integreeritud SOS lasteküla ehitatakse Põltsamaale. Täna on lõpusirgele jõudnud projekteerimine FE Arhidektuuribüroo OÜ poolt.

Augustis 2008 kutsus SOS Lasteküla Eesti Ühing ellu uue ametikoha – lapse õiguste nõunik.

Antud ametikoha paljudest eesmärkidest üks olulisemaid on kindlasti tuua vajalikke, positiivseid muudatusi, garanteerimaks seda, et lapsed saaksid nautida oma õigusi. Kõikide meie tegevuste sihiks on mõjutada laste elusid ning alati ja ennekõike lähtuda lapse huvidest.

Nende eesmärkide saavutamiseks loome suhted partneritega, kellega üheskoos oleme tugevamad, et muudatused ei oleks vaid lühiajalised ja pinnapealsed.

Oluline, et meie mõju avalduks seadusloomes ja praktikate muutumistes.

Kõige selleni on pikk tee, kuid üheskoos võime kindlad olla, et ükski eesmärk pole kättesaamatu.

Merike Kaev

Lapse õiguste nõunik

*SOS-i lapsed
heategevus-
likul Jõulutulul
23. novembril
Radisson SAS
hotellis.*

23. oktoobril allkirjastasid Rahvusvaheline Naisteklubi ja SOS Lasteküla Eesti Ühingu omavahelise heategevusliku koostöölepingu. Rahvusvaheline Naisteklubisse kuuluvad tegusad ja energilised naised, kes on Eestis tänu abikaasade töökohtadele. Ja et võõras riigis ja võõra rahva hulgas end mitte üksikuna tunda, on nad otsustanud koonduda ja moodustada oma klubi.

Läbi aja on Rahvusvaheline Naisteklubi tege-
lenud heategevusega. Selle aasta heatege-

vusprojektiks on nad valinud SOS Lasteküla Eesti Ühingu. Täpsemalt asus Naisteklubi ristivanemaks ühele SOS Lasteküla perele. Oma ristiperere annetavad nad selle aasta Jõulutulust laekuva tulu. Ja mitte ainult rahaline toetus ei ole see mida nad pakuvad. Aktiivsete ja tegusate inimestena, külastavad nad oma ristiperet ja panustavad neile oma aega mis on siiras märk hoolimisest! Selle aasta heategevuslik Jõuluturg toimus 23. novembril Radisson SAS hotellis.

*Lepingut
sõlmimas. Carin
Hanssen, IWCT
president*

19.septembril külastasid Keila SOS Lasteküla East Capital International AB esindajad Rootsist.

East Capital on Gert Tiivase eestvedamisel suursponsoriks ehk „ristivanemaks” ühele perele Keila SOS Lastekülas ning väga tänuväärseks abiks on ka East Capitali meeskonna poolt läbi viidud SOS Lasteküla toetuskampaania käigus kogutud 230 tuhat krooni.

Septembrikuisel külaskäigul tutvuti lasteküla ja 12 pere elu-oluga, lasti heamaitssta pererahva poolt valmistatud imeheal koogil. Suurepärase sügisilm ja Lasteküla jalgpalli väljak inspireerisid nii lapsi kui ka külalisi maha pidama sõprusliku jalgpallimatsi.

Teeme ära 2008!

Käisime 3. mail koristamas Klooga aedlinna ääres. Seal oli tohutult prügi. Leidsime telekaid, tugitoole, värve, jalanõusid, ühe nuku, palju tühje klaas- ja plastikpudeleid. Prügi oli nii palju, et me ei jõudnud kõike ära koristada.

Meie meeskond oli väga suur. Meile olid suureks abiks meie lasteküla sõber Kristjan oma kaaslastega.

Õppisime, et meie ei viska sodi maha, sest see on inetu.

Marie (11.a)

Mõtteid elust

Me küsime suunda ja rada. Me otsime järgimismäärset eeskujut ja eesmärgiga elukava. Igaüks meist peab leidma just selle õige tee ja õiged eesmärgid, mille järgi elada.

Kui eesmäärke pole, pole ka õiget elurada. Ema on meid juba väiksest peale õpetanud otsima oma õiget suunda, elurada ja eesmäärke. Tänu temale leidsingi 9 aastat tagasi oma tee muusika juurde. Alguses mängisin küll kaks aastat viiulit, aga järsku hakkas mulle klaver meeldima ja nii see läks.

Möödunud kevadel lõpetasingi Keila Muusikakooli klaveri erialal, kuid need 7 aastat ei möödunud kuigi kergelt. Kindlasti oli palju kordi, kus mõtlesin, enam ma lihtsalt ei jaksa või ei taha. Vahepeal tahtsin ka vaba aega, et olla samuti sõpradega lihtsalt õues, kuid nüüd vanemaks saades saan aru, et kogu minu vaba aeg ongi seotud ja sisustatud muusikaga. Kui mul olekski peale selle veel mingi vaba aeg, ei oskaks ma sellega midagi peale hakata, sest muusikaga tegelemine nõuab palju vastutust,

pingutusi ja pillimängu harjutamist.

Matemaatika valemid võib küll nii selgeks õppida et neid une pealt teada, aga muusika on pidev töö ja õppimine. Alati mõeldes selliseid asju oli mu kõrval keegi, kes ütles, et see kõik tasub kunagi ära. See keegi oli tädi Elve või ema. Ilme nendeta ei oleks ma praegu siin, kus ma olen. Keila Muusikakooli õpetajatele ja direktorile olen ma samuti tänulik, nemad on olnud alati sõbralikud ja koostöövalmid.

Ka külatöötajate kollektiiv on olnud igati vastutulelik ja mõistlik. Mitte kunagi ei öelnud keegi ära kui oli vaja muusikakooli viia või õhtul hilja vastu tulla.

Ema ja Elve on alati hoidnud mind ka raskematel agadel õige raja peal. Praegu õpin ma veel ühe lisa aasta Keila Muusikakoolis, et järgmisel aastal juba minna Georg Otsa nimelisse Tallinna Muusikakooli.

Merilin

Anu Karavajeva

Tallinna Noortekodu noored alustasid võrkpallitreeningutega uut hooaega

Alates jaanuarist 2008 sai meie tore sportlik ettevõtmine alguse. Tallinna Noortekodu noored ja töötajad hakkasid minu juhendamisel kord nädalas õppima ja mängima võrkpalli Tallinna Pelgulinna Gümnaasiumi võimlas. Suvel kasutati õpitut, niipalju kui ilm lubas, Stroomi rannas.

Sel sügisel jätkasime traditsiooni ja alustasime 12. septembril treeningutega Tallinna

Heleni Kooli võimlas. Väga hea meel on märkida, et leidsime selleks hooajaks toredad koostööpartnerid Ela Lillemaa ja Anu Karavajeva (Eesti tipptaseme treenerid), kes toetavad meid eelkõige hea nõuga. Meeldiv on tõdeda, et koostöö on kensati käivitanud, 2 korral on treeninguid läbi viinud juba Ela ja Anu. Noored on väga rahul, sest nii pikaajaliste ja suurte kogemustega treeneritega koostööd teha on väga tore kogemus.

Ela Lillemaa

See võimalus ilmestab meie treeninguid ning annab palju väärtuslikke teadmisi ja oskusi.

Ela ja Anu on toetanud meid ka vahenditega ja neil on veel palju häid mõtteid, kuidas propageerida ja edendada meie SOS-i noorte ja laste seas võrkpallimängu. Üheks mõtteks on ergutada meie noori vaatama Eesti esivõistkonna Selver Tallinna mängu. Sel hooajal oleme treeningutele kaasanud ka Keila Noortekodu noori ja töötajaid.

Juba teist hooaega toetab SOS Lasteküla võrkpalli mängimist finantsiliselt Mtü Caritas Eesti. Suur tänu toetuse eest!

Loodan väga, et noorte ind ja huvi ei rauged, õppida seda tehniliselt väga rasket, aga ilusat mängu! **Võrkpall on võrratu!**

Aive Makko

Tallinna Noortekodu juhataja

Elust SOS Lastekülas teisel pool maakera

Tervitused Lõuna-Aafrika Vabariigi (lühendatult LAV) pealinnast Kaplinnast. Elan siin kolm kuud ja külastan tihti ka kohalikku SOS Lasteküla. LAV-is on kokku kaheksa SOS Lasteküla, viimane neist, Rustenburgi integreeritud lasteküla Johannesburgi lähedal, avati selle aasta septembris. Kaplinna lastekülas on kokku 15 peremaja, igas majas elab koos SOS-emaga

kaheksa last, nii et kokku 120 last. Lisaks on lasteküla territooriumil kaks noortekodu, üks tüdrukutele, teine poistele, mõlemas elab kuus noort ning üks kasvataja. Kaplinna Lasteküla avati ametlikult 1996.aastal president Nelson Mandela osavõtul. Lõuna-Aafrika Vabariik on selline omamoodi Aafrika riik, kus elavad koos nii musta-, pruuni- kui valge nahavärviga

inimesed. Kui võtta kõik riigi lapsed kokku, siis 83% neist on musta nahavärviga, 7% pruunid (ehk läbi ajaloo segunenud rass), 6% valged ning 4% indialased.

Lastekülas elavad mustad ja pruunid lapsed. Eri kultuure hoitakse au sees, nii on üks Lasteküla maja näiteks moslemi-usuliste maja, kus järgitakse moslemi kultuuri tavasid.

Küllastasin ühte toredat SOS-i peret. SOS-ema Loretta ning neli selle pere last on sel päeval kodus. Laste nimed on Abigail, Keeper, Ivan, Irmgard. Viimane neist lõpetab sel aastal keskkooli.

Kuna siinpool maakera on aastaajad meiega võrreldes ümber pööratud, siis just praegu, septembri lõpus, on neil kooliaasta lõppemas ja varsti algab kauaoodatud pikk suvevaheaeg. Irmgard otsustas koos oma perega, et tema noortekodusse elama ei asu ja sai kuni keskkooli lõpuni koos oma SOS-perega elada. Ta ütleb, et iseseisvasse ellu astumine teeb ikka murelikuks. Irmgard loodab ülikooli sisse saada, et õppida kas arstiks või advokaadiks. Lapsed toovad Aafrika kaardi lauale ja paluvad, et ma näitaks kus minu kodu on. Uurime kaarti ja pean neile tunnistama, et

mu kodu ei mahu selle kaardi peale, et see on palju kaugemal. Abigail räägib, et tema päris kodu on Lastekülast 9-tunni bussisõidu kaugusel ja küsib, et kas minu kodu on veel kaugemal. Vastan, et jah, minu kodu on 14-tunni lennusõidu kaugusel. Varsti on laua peal ka gloobus ja sealt on juba selgemini näha kui kaugel Eesti tegelikult Lõuna-Aafrikast on.

Pereema Loretta on Lastekülas töötanud seitse aastat. Hetkel õpib ta ülikoolis teist aastat sotsiaaltööd. Ütleb, et kaheksa lapse kõrvalt on see küll päris raske, aga tahtmine õppida on suur. SOS-emad saavad siin iga kuu neli puhkepäeva, mida Loretta kasutab koolitööde tegemiseks. Kaheksast selle pere lapsest kaks on bioloogilised õde ja vend, ülejäänud on üksikud lapsed eri peredest. Kõik lapsed käivad erinevates koolides. Ja kooli saavad nad kas rongi või bussiga. Loretta räägib, et kuna suhtlema peab kaheksa erineva kooli õpetajatega, siis tihti on ka lapsevanemate koosolekud ühel ajal ja tuleb valida, milline koosolek on hetkel olulisem. Lastekülas kasvatajaid ei ole. Kui räägin neile meie fantastilistest meeskasvatajatest Heimarist ja Jaagust, siis lähevad neil silmad särama. Nad loodavad väga, et ka nemad saavad ühel päeval aktiivsed meeskasvatajad tööle võtta. Täna sel päeval on nende Lastekülas tööl kaks sotsiaaltöötajat, aga nende aeg kulub suures osas paberitöö peale, nii et lastega veedavad nad vähe aega koos. Kõik Lasteküla lapsed ja emad räägivad kodukeelena inglise keelt, mis teeb neile külla minemise väga lihtsaks. Lastel on enamasti kaks kodukeelt, pruunidel lastel inglise ja afrikaani, musta nahavärviga lastel inglise ja xhosa keel.

Aire Nurm

September 2008

SOS jõulu- kaardid!

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

Jõulukaarte on võimalik tellida e-maili teel:
annemai@sos-lastekyla.ee või kodulehel asuva kaartide
 tellimisvormi kaudu, müügil on need ka **Apollo raamatupoodides**.
 Kaartide mõõdud on 10,5 x 15 cm, 15 x 15 cm,
 kaardid on kahepoolsed.

Meie toetajad, partnerid ja sõbrad 2008. a. Aitäh!

1. **East Capital eesotsas Gert Tiiva-sega** – igakuine toetaja „Lasteküla pere ristivanema” projekti kaudu, meie toetaja ja mõttekaaslane
2. **Trigon Capital** – igakuine toetaja „Lasteküla pere ristivanema” projekti kaudu
3. **Heate Sihtasutus, Jaan Aps, Artur Taevere, Helo Meigas, Kaire Pichen, Gert Tiivas** – konstruktiivne koostöö SOS Lasteküla Eesti Ühingu organisatsiooni strateegia kujundamisel
4. **Hill&Knowlton** - SOS Lasteküla kommunikatsiooni partner, nõustajad strateegia loomisel ja ellu viimisel
5. **Pajo Trükikoda** – aitab soodsalt trükkida Lasteküla „Teataja” ja Lasteküla heategevuslikke jõulukaarte
6. **Fine Management** – Epp-Maria Kokamägi kalendermärkmiku müügitulust annetati osa Lastekülale
7. **Leibur** – igapäevane sai-leib Lastekülale
8. **AS Eesti Statoil** – toetatatakse lastekodude vahelist jalgpalliturniiri SOS Lastekülas
9. **Revalia Tantsukool, Merle Klandorf** – kutsus lapsed lahkesti Revalia Tantsukoofi ja Revalia Promotion'i poolt korraldatavale Tallinn International Open Cup'le 2008.
10. **Marius Aave** – joonistustarbed lastele
11. **Lions Club Tallinn/ VIA** – pikaajaline koostööpartner
12. **Germans Sisustuse OÜ** – kontoritarbed
13. **Forum Cinemas AS, Oskar Rossar** – lastele põnev kinoelamus, Madagascar 2.
14. **Ülemiste keskus, Mai Vahtrik ja Marketing Communication Alliance OÜ, Reimo Känd** – SOS-i lastel oli võimalus müüa oma käsitööd lastekodude jõululauadale “Topeltkink”.
15. **Deloitte Audit AS** - on kaks aastat järjest korraldanud Lastekülas heki istutamise talgupäevi.
16. **Balbiino** – jäätis Lasteküla üritusteks
17. **Adidas Group** – sporditarbed lastele
18. **Caritas** – võrkpalli treeningute toetus
19. **Ela Lillemaa ja Anu Karavajeva** – toetavad võrkpalli alase hea nõuga
20. **ADM Interactive** – on SOS Lasteküla partner e-Turunduse ja digitaalmeedia vallas
21. **Radisson SAS** – pikaajaline partner, koostöö erinevates valdkondades
22. **Keila Linnavalitsus** – toetus jalgpalliväljaku ehituseks 2006.a., toetab Lasteküla laste muusikakooli õpinguid
23. **Eesti Jalgpalli Liit** – pikaajaline heategevuslik koostöö, Lasteküla heatatahte saadik on Raio Piiroja
24. **Eesti Suusaliit** – heategevuslik koostöö suusatamise propageerimiseks laste hulgas
25. **AS Even** – kooapiamasin
26. **Swissotel** – pikaajaline partner, Swissotel ja SOS Lastekülade organisatsioon teevad koostööd üle maailma erinevates riikides
27. **AS Põitsamaa Felix** – glögi Lasteküla üritusteks
28. **Music Center OÜ, Andrus Tsemn** – mikrofonid Lastekülale
29. **Raul Vane** – mänguasjad lastele
30. **Türi paberivabrik** – kirjatarbed
31. **E BUTIIK** – riided
32. **Elion** – kaardid koolialguse puhul
33. **Põitsamaa Linnavalitsus** – toetus Põitsamaa integreeritud küla loomisel
34. **As Coca-Cola HBC Eesti** – Cappy Apple mahlajoogid
35. **Sartex OÜ** – sokid
36. **SA Dharma** – teatripiletid
37. **AS Print Best Trükikoda** – joonistus- ja harjutusblokid
38. **Lions Club** – rattad lastekülale
39. **Räpina Paberivabrik** – joonistustarbed
40. **Mäetaguse Vallavalitsus** – jalgpalliväljaku toetus
41. **Austria suursaadik, Angelika Saupe-Berchtold** – mööbel noortekodule

Täname kõiki eraisikuid ja ettevõtteid, kes toetasid 2008. aasta sügisel laste kooliaasta algust!

“Olgu meil pigem miljon toetajat ühe krooniga kui üks toetaja miljoni krooniga”

*Hermann Gmeiner,
SOS lastekülade asutaja, 1949*